

ЗАДЛЯ ПРИМИРЕННЯ І РАДОСТІ

Слово «вулиця» походить від слов'янського «лице». Тож яким буде обличчя нашого міста після чергової хвилі перейменувань? У смілян саме сьогодні є унікальна можливість зробити своє місто прекрасним і мирним по духу, по суті. Якщо час і зміни в суспільстві вимагають декомунізації – нехай! На те воно й демократичне суспільство, аби вирішувала більшість громадян, не ображаючи при цьому почуттів тих, хто залишився у меншості, інакше протистояння не уникнути.

Це мій крик душі небайдужої людини, яка ніколи не належала до жодної політичної партії, але народилася і виросла в Радянському Союзі, що певним чином позначилося на свідомості. У мене взагалі іноді складається враження, що дехто з'явився з Космосу, тому ніколи не проживав на території СРСР. А мені пощастило бути УКРАЇНКОЮ з самого народження, ніколи не відчуваючи зневаги з приводу національності. Я завжди була і є патріотом України, не раз доводилося представляти свою тоді ще республіку на всесоюзному рівні. Я була щаслива у своєму безхмарному дитинстві з піонерськими таборами і вогнищами, ідеями інтернаціоналізму і дружбою народів – ніколи не відречуся від цього, тому що не можу викреслити зі свого життя чверть століття!

Але згодна, якщо Україна може досягти розквіту і примирення у суспільстві лише через декомунізацію, – давайте спробуємо! Я дуже зраділа пропозиції увійти до складу комісії з перейменування вулиць, бо мала певний краєзнавчий доробок і могла реалізувати хоч мінімальні сподівання. Хотілося бачити серед назв імена смілян, які уславили наше місто своєю працею, розумом, талантом, подвигом. Дещо вдалося зробити, багато залишилося поза увагою комісії. Прикро, що не знайшлося місця Гійому де Боплану, картографу, який перший позначив Смілу на карті України; французькому мандрівному художнику Генріху Мюнцу, який перший у світі намалював смілянські пейзажі; іншим особистостям, які зробили для нашого міста вагомі речі. Це важливо для наших нащадків. Хотілося, аби більше було вулиць барвінкових і веселкових – для душевної радості, а козацьких і гетьманських – для патріотизму. Мені здається, що назви Боровецька, отаманів Соколовських, Чучупаків, Шухевича та інших одіозних особистостей нагадують реванш націоналістичної ідеології (тут - агресивний ступінь патріотизму). Як мені сказала одна пані: «Комуністичні ідеї треба випалювати розпеченим залізом. Я жила і ненавиділа стільки років, тепер ваша черга жити і ненавидіти!» Отже, дійсно на примирення не можна сподіватись?

Не хочу, аби наше місто мало обличчя ненависті!

Я прописана на вулиці Дзержинського, яка теж підпадає під дію закону про декомунізацію. У моїй студентській юності я жила в іншому місті, але на вулиці з цією ж назвою із цілковитим співпаданням номеру будинку і квартири. Це була найщасливіша пора мого життя, тож вимовляючи назву, я ніяк не співставляю її із Залізним Феліксом. Для мене – це вулиця юності. Тож, якщо потрібно її перейменувати, хочеться отримати рівноцінну назву і

N9
10.12.2015

жити із спокоем і задоволенням, а не з роздратуванням і образою. Прошу розмістити на сайті фотографії світанків, зроблених з вікна. І сподіваюся на підтримку смілянами і жителями вулиці Держинського підтримати пропозицію перейменувати її на Світанкову, Успішну чи Радісну.

З повагою до смілян і любов'ю до міста,
Світлана Остапова,
член Національної спілки краєзнавців України,
член Національної спілки журналістів України

N/9
10.12.2015

Виконавчому комітету
Смілянської міської ради
жителів вулиці 30 річчя ВЛКСМ

Згідно розпорядження Смілянської міської ради за №169 від 20.11.2015р. про проведення громадського обговорення про перейменування вулиць, жителі вулиці заперечують проти перейменування вулиці на Івана Сірко.

За загальною згодою пропонуємо назвати вулицю Абрикосова.

З повагою мешканці вул. 30 річчя ВЛКСМ:

Буд. №9		А.Д. Пустовий
Буд. №11		В.Т. Давиденко
Буд. №13		О.А. Москаленко
Буд. №15		І.А. Митищенко
Буд. №20		М. Емельяненко
Буд. №10		Журав В.
Буд. №16		Ружинський
Буд. №15		Карпенко
Буд. №18		Власова
Буд. №8		Ковал
Буд. №1		Тимошенко В.
Буд. №4		Захарчук
Буд. №12		Косенко
Буд. №17		Зерницький А.
Буд. №5		Салейнова
Буд. №14		Пісто
Буд. №21		В.І. Артемченко
Буд. №3		Толстой
Буд. №7		Коваль О.М.
Буд. №2		Сербан А.Д.
Буд. №12		Билик

№10
11.12.2015

Пропозиції до питання перейменування вулиць.

Приємно читати пропозиції про перейменування вулиць, коли бачиш що цим увіковічуються багато наших видатних земляків. Але є і ще пропозиції.

1. Відносно вулиці Рєпіна.

Я вважаю, що в першу чергу треба використовувати видатні постаті, які є українського походження і працювали на Україну. А вже в другу чергу видатні постаті українського походження, які працювали на імперію, але нічого поганого не робили проти України, а навпаки.

В зв'язку з цим я вважаю, що назву вулиці Рєпіна, можна зберегти. Художник Рєпін українського походження, народився на Україні, похоронений в Фінляндії, написав знамениту на весь світ картину про запорожців, нічого антиукраїнського з його боку, у всякому випадку, я не знаю. Пару років тому моя дочка і зять були в Бельгії і бачили як на майдані невідомий художник писав саме цю картину. При розмові оказалось, що це був іранець, який проживає в Європі і який є шанувальником саме цього художника і саме цієї картини. Тобто цей художник відомий у світі. І в 2014 році Україна офіційно відзначала 170-річчя з дня його народження. Вулиця Рєпіна проходить від обеліска в Шеченко в приватному секторі, потім робить невеличкий зігзаг метрів на 50 і проходить по багатоповерховій забудові радіозаводського мікрорайону. Тому можливо вулицю по приватному секторі вважати як окрему вулицю і залишити назву Рєпіна, а вулицю в багатоповерховій забудові перейменувати на Пасхаліна.

Не було б зовсім ніяких заперечень, якби це була інша особистість, яку б не визнавала Україна.

2. Генерал Панфілов ніякого відношення до України не має, тому я вважаю що цю вулицю слід перейменувати.

Під час війни відзначились видатні полководці українського походження, зокрема: маршал Тимошенко, уродженець Бесарабії (нині Одеська обл.), маршал Малиновський, уродженець Одеської області, генерал Штеменко, начальник штаба, народився на Донбасі; Маршал Москаленко з Донбасу, Маршал Рибалко з Харківщини; є видатні полководці і Черкащини.

3. Вулиця Московська знаходиться на протилежному боці від депо, тому не слід її перейменовувати в вулицю Локомотивну.

Я вважаю, що постать Якова Водяного заслуговує на це.

4. Відносно вулиці або провулка Локомотивний: є в Куту провулок Західний, є ще другий, який на карті чомусь не поіменований, яким заїжджає транспорт в депо, є коротенька вуличка і провулок Пугачова; якийсь з них можна назвати Локомотивним.

Все це знаходиться в Куту біля локомотивного депо і локомотивне депо, якому більше 100 років заслуговує на те, щоб прилеглі вулиця чи провулок носили його ім'я.

5. Провулок Амурський: Амур ніякого відношення до України не має, його теж можна назвати Локомотивним, або Кутянським або іншим. Очевидно його так назвав якийсь українець, який повернувся з Далекого Сходу, але зараз це вже не актуально. Якраз є момент перейменувати всі вулиці з такими спірними назвами. Можна, наприклад, назвати його Вінницьким, там є пару сімей за походженням з Вінницької області.

6. Вулицю Єсеніна я б назва би вулицею С. Руданського. Руданський народився на Вінниччині, батько був священиком, йому теж це пропонував, він не послухався батька, поїхав в Петроград і поступив в медичинський, працював лікарем в Ялті, заразився сухотами, там і похований, всім відома пісня "Повій вітре на Вкраїну", це його пісня, а всі думають, що це пісня Шевченка. І взагалі поезія Руданського, в якій він в своїх "Співомовках" висміює москалів, в даний час дуже актуальна.

7. Для сім'ї Бобринських, не дивлячись на його заслуги перед містом і Смілянщиною, надзвичайно багато уваги: і вулиця Софіївська, і бульвар Бобринський, і вулиця родини Бобринських; такого, мабуть, не має ні в одному місті України.

№11
21.12.2018

Тому я пропонував би назвати бульвар іменем одного з найвидатніших людей України, скажімо: Володимира Великого, Ярослава Мудрого, Грушевського, Мазепи, тощо; а може просто Бульвар Європейський, чи Словянський, чи Києворуський, а може і Нестора – літописця, а може і інша милозвучна назва.

8. Бульвар Рафінадний, ну який же це бульвар, це просто вуличка.

9. Вулиця Зої Космодем'янської, Зоя палила хати росіян, щоб не було де ночувати німцям, одночасно вона позбавляла житла своїх земляків, крім того, яке вона має відношення до України?

10. Аналогічно і вулиця Олега Кошевого. Матеріали про це я надав Максиму Сорочану.

11. На мій погляд, невикористані в Смілянській тропоніміці такі знакові постаті України: композитор Івасюк, пісні якого співали по всьому Радянському Союзі і якого, мабуть, вбили кадебісти; композитор Білозір, якого вбили так звані представники “руССово міра” у Львові вже за часів незалежності, неперевершений співак Назарій Яремчук, співачка Раїса Кіріченко Черкаського народного хору, композитор Гулак-Артемівський, уродженець Городища; композитор і керівник Черкаського хору Анатолій Пашкевич, автор пісні “Степом, степом” спільно з поетом – черкащанином Негодою; Юрій Ілленко, уродженець Черкас, оператор фільму “Тіні забутих предків”, за який режисера вірменина Параджанова звинуватили в українському буржуазному націоналізмі, перед смертю народний депутат України від партії “Свобода”; уродженець Донбасу відомий оперний співак Анатолій Солов'яненко, письменник Микола Руденко, учасник війни, уродженець Донбасу, дисидент, який мусів емігрувати в США, а після проголошення незалежності повернувся в Україну, засновник Хельсінської спілки в Україні; знаменитий хірург Коломийченко, уродженець Шполи; Агатангел Кримський; композитор Микола Петренко, уродженець Донбасу, автор відомих пісень: “Дивлюсь я на небо” та “Взяв би я бандуру”; письменник Володимир Сосюра, уродженець Дебальцево, його вірш “Любіть Україну” в бібліотечних книгах, коли я вчився в школі, був заклеєний, тому що Україну заборонялось любити; письменники Максим Рильський і Микола Бажан, гуморист Степан Олійник; письменниця Марко Вовчок – уродженка Вілінська; лікар, академік, якщо не помилюсь, перший президент Академії Данило Заболотний, який вичав заразні хвороби в усьому світі, інколи свідомо зараджуючи себе; відомий у світі математик М. В. Остроградський; композитор Леонтович, щедрівку якого “Щедрик, ведрик” співають в усьому світі; винахідник електронно-лічильних машин академік Глушков і багато-багато інших, нині покійних, видатних письменників, композиторів, вчених; перший націоналіст України Міхновський з Харкова, теоретик українського націоналізму Донцов з Мелітополя, герої війни – Черкащани: Степаненко, тощо.

12. Деякі вулиці і не підлягають перейменуванню згідно цього закону, але мають сумнівні назви, або назви російських вчених, композиторів, письменників, космонавтів, льотчиків, тощо, в той час, коли свої чомусь забуті. Слід використати цей момент, бо більше такого не буде.

Це такі вулиці: Чернишевського, Ширшова, Белякова, Герцена, Горького, Вавілова, Верещагіна, Громова, Добролюбова, Кольцова, Кошевого, Красіна, Крилова, Курченко, Ломоносова, Марата, Міщенко, Мічуріна, Молокова, Орлова, Панфілова, Папаніна, Павлова, Радіщева, Раскової, Смірнова, Сурікова, Тімірязєва, Толбухіна, Льва Толстого, Тургенева, Шипкіна, Яблочкова, Канашська, Пермська, Ростовська, Молодогвардійська, тощо.

Мабуть слід залишити вулицю Гагаріна, це все таки перший космонавт; мабуть слід залишити вулицю Некрасова, який народився в Немирові Вінницької області і мати його О. А. Закревська була україночкою; є вулиця росіянина Яблочкова, який винайшов лампу розжарювання, але є і український вчений Пуллой, який, вважається, саме він відкрив рентгенівські промені. Мабуть слід зберегти ім'я адмірала Нахімова, бо з історичних джерел відомо, що він не Нахімов, а чи Нахіменко, чи Нахімовський.

Для цього треба залучити хоч би наших місцевих літераторів, істориків, філологів, тощо, скажімо, сім'ю Осинських та інших.

13. Ті вулиці, які нарізані на нових масивах, навряд в найближчому майбутньому будуть забудовані, тому окремі назви з цього списку слід перенести на вже забудовані мікрорайони. Зараз стільки хат пустує в Смілі, що ці наділи очевидно будуть як дачі, а, можливо просто, як огороди.

14. Слід також прибрати і монументи, меморіальні дошки, тощо: пам'ятник Леніну в локомотивному депо, пам'ятний знак Леніну біля СЕМЗ про прийом його в ковалі, меморіальну дошку на стіні служби енергозабезпечення відділку залізниці (ЕЧ).

24 листопада 2015 року *Л. П. Дзюбка* - Л. П. Дзюбка/

*Лише одне ім'я - Роксолана / Наята Місєвська / за
той час, коли вона була українською дівчиною. Сур.
турки не визнають на Україні*

097 011 9927

Іван Торфобер

Юрій Клеопова – видатний вчений, пов'язаний зі Смілою

Не уявляю сучасну Смілу без вулиці Клеопова. Адже це всесвітньо відомий ботанік, якого поховали у нашому місті на Польському кладовищі. Тож доцільно було б перейменувати вулицю Островського, яка веде до нього, на вулицю Юрія Клеопова. Бо Островський до нашого міста ніякого відношення не має. На жаль, мало хто зі смілян знає, хто такий Клеопов (донедавна ми усі вивчали переважно героїв і світочів не своєї землі...). Тож, спробую заповнити цю прогалину власною невеликою розвідкою. Отже:

Юрій Клеопов народився у родині народного вчителя Дмитра Степури 22 (9 серпня) 1902 року в Городищі. Його батько вивчав свого часу медицину в Університеті Святого Володимира. Однак покликання знайшов не в медицині і навіть не у вчителюванні. Своє майбутнє він бачив у служінні Богові. Отримуючи сан священника, Дмитро Степура став Клеоповим (від грецького “клео” – слава, славний). Українське прізвище для тих, хто його освячував, здалося надто неблагозвучним, мужицьким.

Однак Дмитро Степура-Клеопов залишився самим собою. Священик зіцілював не лише душі прихожан у Великій Яблунівці, де отримав приход. З усіма хворобами люди теж ішли до нього, і він не відмовляв нікому. Та в 1919 році його розстріляли під час наведення в селі „революційного порядку”.

Уже будучи студентом (до речі, того ж університету, в якому колись навчався його батько), Юрій Клеопов канікули завжди проводив у рідній Великій Яблунівці, де пройшли його дитинство і юність. Разом з товаришами він інсценізував п'єси українських авторів. Глядачів у селі не бракувало. Юрій Дмитрович виконував переважно комічні ролі. Особливою популярністю у великояблунівців користувався створений ним образ Бонавентури Копача з п'єси І.К.Тобілевича “Сто тисяч”.

Як відомо, Бонавентура все життя шукав скарби. Шукав їх і Юрій Клеопов. От тільки скарбами він вважав рослини. Можливо на захоплення, яке стало справою життя, вплинуло те, що виростав майбутній ботанік серед чудових краєвидів Великої Яблунівки, може дало поштовх щось інше, але вже підлітком Клеопов розпочав перші натуралістичні спостереження. Щоправда, спочатку його зачарував світ комах. Згодом у вступі до своєї першої наукової публікації “Дещо з фауни Lepi doptera Черкащини”, він напише: “Од 1917 по 1920 рр. я збирав метелики на Черкащині... в околицях с.Яблунівка (Смілянського р-ну). За улюблене місце для моїх екскурсій був світлий листяний лист “Репяшне”, багатий на степові схили, вируби та галяви,.. з околиць м.Сміли – листяний ліс на Юровій горі та казенний бір”.

Клеопов прожив небагато, але зроблене ним вражає. Він інтенсивно і плідно працював у численних експедиціях. Про постійні мандрі Юрія Клеопова свідчить хоча б напис на одній з фотографій: “Вечно странствующему отцу от сына Левка.”

У віці неповних 40 років Юрій Дмитрович був уже відомим вченим-ботаніком, визнаним фахівцем не тільки на Батьківщині, але і за її межами. Європейські ботаніки в листах до нього писали “Herr Professor”. Німецькі колеги називали його “Grosse Kopf”(велика розумна голова).

Досліджені Юрієм Клеоповим регіони залишилися у назвах описаних ним багатьох нових таксонів (видів, підвидів, різновидностей і форм рослин). Імена коханих жінок, наприклад *Dianthus eugeniae* Kleopow, *D. guttatus* M.Bieb.subsp.mariae Kleopow, теж назавжди зафіксовані у назвах. А загалом учений описав понад півсотні нових для науки таксонів.

– Про велич Юрія Клеопова як широкопрофільного ботаніка свідчать, – як наголошує у своїй розвідці “Нове у науковій спадщині Ю.Д.Клеопова” професор Дарина Доброчасєва, – його численні класичні праці – результати найдосконаліших перлин систематичних і флористичних досліджень, геоботанічні нариси та монографічні описи окремих рослинних угруповань і цілих геоботанічних районів України, географічні

№12
21.12.2015

аналізи флористичних елементів та складені ним глибоко продумані карти флористичного районування України, а, згодом, і всієї території Євросибіру.

Дарині Микитівні не можна не вірити. Колишня студентка Юрія Клеопова, а нині відомий науковець, вона є беззаперечним авторитетом у дослідженні наукової спадщини видатного ученого. Саме завдяки її енергії і наполегливості ім'я Клеопова було повернуто із забуття. Вона ж разом з академіком Євгеном Лавренком домоглася видання монографії Юрія Клопова, книги його життя **“Анализ флоры широколиственных лесов европейской части СССР”**, яку за життя вченого надруковано не було.

У ювілейному збірнику, виданому в Києві до 100-річчя з дня народження ученого-ботаніка вміщено список наукових публікацій Юрія Клеопова. З 1925 по 1941 роки їх було 44. А в шухлядах залишилися неопубліковані рукописи...

Непрофесіоналу важко досягнути те, що вдалося зробити цьому дивовижному ученому. Кажуть, що він один зробив більше, ніж деякі інститути.

Коли розпочалася війна, Юрій Клеопов у складі професорсько-викладацького та учбово-допоміжного складу Харківського університету, у якому він тоді викладав, працював на будівництві оборонних об'єктів. “22 жовтня, коли вже на вулицях і площах Харкова відбувалися жорстокі бої з німецько-фашистськими загарбниками, останніми покидали Харків і університет його ректор Сазонов, секретар партбюро Петров, доценти біофаку Андреев і Масловський... З ними був і Клеопов. Та в останній момент він розплакався, зняв свою валізу з підводи і залишився у Харкові,” – згадує тодішній аспірант, а згодом відомий ботанік професор Юрій Прокудін. Чому не поїхав у тил Клеопов? Напевне, не хотів залишати напризволяще свою родину, молоду дружину. А може до нього вже дійшли чутки про те, як напередодні у селі Непокрите (тепер Шостаково) під Харковом було спалено в клуні близько 300 представників української інтелігенції (серед них і відомого поета Володимира Свідзінського), яких перед тим зібрали у Харкові і погнали етапом нібито в евакуацію.

З 1 листопада 1941 року по 15 січня 1942 року Юрій Дмитрович працював за призначенням Харківської міської управи деканом природничо-історичного факультету Харківського університету, уповноваженим за збереження майна. У зв'язку з тривалою консервацією вузу він 1942 року повертається у Київ. В Інституті ботаніки вже господарював відомий німецький ботанік Генріх Вальтер. Генріх Оттович добре знав вагу наукових праць Клеопова, а тому відразу призначив його своїм заступником (українським директором).

Навесні 1943 року Клеопова приїхав у Смілу досліджувати лікарські рослини. Улітку він потрапив до Смілянської лікарні з сильним головним болем. Згодом впав у кому і через декілька днів ученого не стало. Поховали ученого в Смілі на старому Польському кладовищі. У 1944 році біля сина знайшла свій останній спочинок і його згорьована мати.

Книга життя Юрія Клеопова, захист якої не відбувся в Ботанічному інституті ім. В.Л.Комарова в Ленінграді через війну, мандрувала по світу. Генріх Вальтер скористався машинописом цієї праці при написанні власної монографії. Він не був певен, що праця Юрія Дмитровича – його “лебедина пісня” – коли-небудь побачить світ на батьківщині, а тому широко висвітлив її зміст у своїй книзі. Його побоювання не були безпідставними. Після війни на ім'я Ю.Д.Клеопова в СРСР було накладено “табу”. Не порахувалися навіть з правилами “Міжнародного кодексу ботанічної номенклатури” і замість того, щоби писати правильно прізвище Клеопова при встановлених та описаних ним таксонах – “Kleop.”, скоротили його до “Klp.” Мабуть, щоб і нащадки не довідалися, про кого йде мова. А численні збори вченого, які зберігаються в гербарії Інституту ботаніки ім. М.Г.Холодного Академії наук України, цитувалися лише знаком оклику (!).

Та, на щастя, часи мінялися. На захист доброго імені ученого став свого часу навіть академік Б.Є.Патон. Було вирішено і питання видання найгрунтовнішої праці Юрія Клеопова. Однак, коли Дарині Добродієвій і Євгену Лавренку таки вдалося розшукати єдиний в СРСР примірник монографії, виявилось, що у ній хтось вилучив безцінну карту

флористичного районування Євросибіру, розроблену Юрієм Клеоповим. Її пошуки привели Дарину Доброчаєву до журналістки з Нью-Йорка Любові Драчевської, через яку вдалося знайти книгу Вальтера "Die Vegetation Osteuropas, Nord – und Zentralasien". На 136-ій сторінці цієї книги і було надруковано карту Юрія Клеопова, яку Вальтер використав з посиланням на першоджерело.

Отже, рукописи і справді не горять. Все повертається на круги своя. Повернувся на Батьківщину і видатний учений, неординарна особистість Юрій Клеопов. Повернувся, сподіваємося, назавжди. Можливо, його ім'я таки вшанують хоча б у назві вулиці в Смілі і у Великій Яблунівці. І це дасть нам привід ще раз замислитися над здавалося б банальним, але, на жаль, вічним: чому нема пророка у своїй Вітчизні? Чому так рано гинули або йшли у внутрішню еміграцію достойні сини нашого народу?

Олександр ВІВЧАРИК,

Сміла

Фото автора

На світлинах: могила Юрія Клеопова і його матері в Смілі

2.1.12 2015

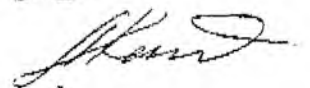
Голові Смілянської Ради
Гребко О.О.

Шановний Олексій Олександрович!

В зв'язку з перейменуванням вулиць
м. Сміла не заперечую проти надання
одній з вулиць імені мого батька -
Клеопова Юрія Дмитрієвича, видатного
біолога, проф. біології, автора більше
500 наукових робіт.

З повагою і вдячністю

О. Клеойов

26.12.15

Міському голові

Цибку О.О.

мешканців м. Сміла

вул. Фурманова

0673181462
Леоніда Петрівна
Харченко.

Звернення

Ми, мешканці вулиці Фурманова на зборах 27.12.2015 вирішили відмовитись від перейменування вулиці в зв'язку з тим, що Фурманов ніколи не був комуністом, не приймав участь в розстрілах та репресіях, помер у 1926 році.

Мешканці вулиці Фурманова

№	Прізвище, ім'я, по батькові	адреса	підпис
1.	Рибаченко О.Л.	№14	
2	Бончаренко Н.Н.	№6	
3	Волошина К.М.	№7	Волошина
4.	Шалунів Г.С.	№16	
5.	Стеценко С.О.	№19	
6	Альварез	№24	
7.	Духнов С.О.	№18	
8.	Мавленко Л.Л.	№23 кв.4.	
9	Васильєв В.Т.	№20, кв.4	
10	Васильєв В.М.	дом 10/3	
11	Шургай С.Л.	дом 22/2	
12	Назаров В.В.	25 кв.3	
13	Тузуб Н.В.	27 кв.2	
14.	Магала О.Є.	буд.22/3	
15	Дорожков В.І.	26/3	
16	Дірябіна С.М.	28/2	
17	Мельник В.Е.	28/4	
18.	Блажко Н.В.	29/4	

№13
28.12.2015

Мешканці вулиці Фурманова

[illegible]

Міському голові

Цибку О.О.

мешканців м. Сміла

вул. Фурманова

Звернення

Ми, мешканці вулиці Фурманова на зборах 27.12.2015 вирішили відмовитись від перейменування вулиці в зв'язку з тим, що Фурманов ніколи не був комуністом, не приймав участь в розстрілах та репресіях, помер у 1926 році.

Мешканці вулиці Фурманова

№	Прізвище, ім'я, по батькові	адреса	підпис
1	Мазур М.М.	кв. 68	
2	Савченко С.В.	кв. 36	
3	Попович О.І.	кв. 35	
4	Троцьк О.І.	кв. 37	
5	Турецький П.В.	кв. 38	
6	Линдберг	кв. 33	
7	Стрельчук М.В.	кв. 43	
8	Тюніца Л.В.	кв. 65	
9	Житинко О.Ю.	кв. 45	
10	Тедос О.В.	кв. 8	
11	Рубцова П.В.	кв. 48	
12	Ремка К.В.	кв. 50	
13	Іваниця О.В.	кв. 41	
14	Пиренко Ю.В.	кв. 42	
15	Швакова Т.В.	кв. 77	
16	Середєв В.В.	кв. 79	
17	Лисенко В.В.	кв. 78	
18	Царинник О.М.	кв. 72	

Список мещанств, проживающих по
вул. Дураженкова СВ, с/м и з/дм в
переселенческих домах бурж.

1 из 139

2 из 139

кв 3

Мамашино А.А. 1912

кв 22

Васильев Олег Яковлев

кв 18 Нарциссевича В.А.

кв 1

Кривобереж

кв 2 Кошаренко С.В.

кв 16 Дураженкова СВ
кв 23 Васильева В.А.

кв 03

Кривобереж А.В.

кв 24

кв 5

Дунаев А.А.

кв 6 Временко В.М.

кв 14 Дураженкова СВ

кв 12

Камин В.А.

кв 10 Дураженкова СВ

кв 11

Котлов В.А.

кв 10 Дураженкова СВ

кв 10

Котлов В.А.

кв 30 Дураженкова СВ

кв 13

Котлов В.А.

кв 30 Дураженкова СВ

3 мая 1939

кв. 34 Караченко

Андреевич Попришка Гур

кв. 40 Гур

Василий Иванович Гур -

кв. 32 Бодяков

Михайло Вас. Бодя

кв. 31. Чердак Н.Т.

4 мая 1939

кв. 47 Алексеев д.м.а

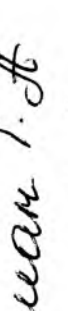
Василий

кв. 45-Белинговас Тимма

Бегорубов. - Т.Б.

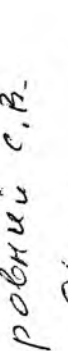
кв. 53 Кузнецов Д.М.

кв. 52 Гуреев Л.А.

кв. 58 Бокровский С.В.

кв. 60 Шаров И.В.

6 мая 1939

кв. 73 Юрнык А. П.

А. П.

—

кв. 71

Захарченко С. И.

кв. 80

Посвещенного В. А.

кв. 83.

Д. Ю. В. В.

и. и.

5 мая 1939

кв. 62 Прохоров П. П.

кв. 67

Козаренко С. С.

кв. 69

Кривобережко В. В.

Міському голові м. Сміли
Цибку Олексію Олександровичу
мешканця м. Сміли
Сорочана Максима Анатолійовича,

Пропозиція

Відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», розпорядження виконавчого комітету Смілянської міської ради Черкаської області №169р від 20.11.2015:

1. Вноситься пропозиція щодо перейменування вулиці, названої іменем Миколи Островського, котрий був бійцем більшовицького воєнізованого загону т. зв. ЧОП (Частини особливого призначення), що співдіяли з ЧК (Всеросійська надзвичайна комісія) та проводили каральні операції проти населення, на вулицю імені всесвітньвідомого еколога, ботаніка, кандидата біологічних наук, професора Юрія Клеопова. Вчений похований на «польському кладовищі», що знаходиться на вказаній вулиці.

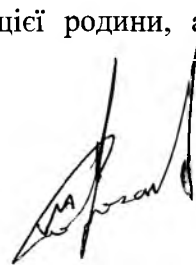
Згода сина Юрія Клеопова щодо найменування однієї із вулиць міста Сміли іменем його батька додається.

2. Враховуючи значні заслуги Іллі Рєпіна перед українським народом та значним його вкладом до світового спадку образотворчого мистецтва вноситься пропозиція не перейменовувати вулицю Рєпіна.

Не применшуючи внеску смілянина Юрія Пасхаліна (іменем якого комісія з питань найменування (перейменування) вулиць, міських об'єктів, встановлення пам'ятних знаків (далі – Комісія) запропонувала перейменувати вулицю Рєпіна) в перемогу українського народу над агресором та враховуючи необхідність збереження його імені для нинішніх та майбутніх поколінь українців, пропонується найменувати іменем Юрія Пасхаліна інший топонім чи міський об'єкт, відношення до якого він мав.

3. З метою уникнення ототожнення топонімічних об'єктів між собою та уникнення у зв'язку з цим плутанини вноситься пропозиція не найменувати вулицю Артема вулицею Родини Бобринських (як це запропоновано Комісією), оскільки в місті вже є вулиця (бульвар), в назві якої згадується представник цієї родини, а саме – Олексій Бобринський, а найменувати вказану вулицю Графською.

30.12.2015

№114
30.12.2015

Ефремову В.В.
Діє розгляду

№ 1 від 28.12.2015

Міському голові
Цибку О.О.
Міський комісії з питань
найменування (перейменування)
вулиць, міських об'єктів, встановлення
пам'ятних знаків
депутата міської ради Головченка О.Є.,
ВО «ЧЕРКАЦЯНИ»

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ

Уважно ознайомившись з переліком вулиць міста, запропонованих комісією для перейменування згідно Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», позитивно ставлячись до проведеної кропіткої роботи членів комісії зі збору інформації та довідок з даного питання, вношу як свою особисту, так і висловлюючи думку частини жителів мікрорайону, наступну пропозицію.

Частина житлового мікрорайону № 53 забудовувалася в середині 1980-х років і подія співпала до наближення відзначення у державі 40-річчя Перемоги у Другій світовій війні. Назва вулиці «40-річчя Перемоги» з'явилася відразу і була першою, тобто дану вулицю не перейменовували з іншої назви, як це сталося з подальшим перейменування вулиці на Загреблі на назву «60-річчя СРСР». У даному випадку назва вулиці «40-річчя Перемоги» цим і вирізняється від схожих назв в інших містах України.

Враховуючи:

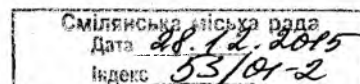
- шанобливе ставлення жителів міста до сивочолих смілян – ветеранів, велике значення у патріотичному вихованні молодого покоління на прикладі героїчної боротьби українського народу за свободу та Перемогу над фашизмом у Другій світовій війні;
- дана назва не підпадає під дію закону про декомунізацію пропоную залишити стару і єдину назву вулиці «40-річчя Перемоги».

Пропозицію комісії щодо вшанування героїського подвигу ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС доречно втілити в назві іншої вулиці.

Крім того, інформую вас про організований головами ОСББ збір підписів мешканців вулиці з пропозицією - залишити стару назву вулиці «40-річчя Перемоги».

З повагою до членів комісії

О.Є. Головченко

Міському голові

Цибку О.О.

мешканців м. Сміла

вул. Фурманова

Звернення

Ми, мешканці вулиці Фурманова на зборах 27.12.2015 вирішили відмовитись від перейменування вулиці в зв'язку з тим, що Фурманов ніколи не був комуністом, не приймав участь в розстрілах та репресіях, помер у 1926 році.

Мешканці вулиці Фурманова

0966
300405

№	Прізвище, ім'я, по батькові	адреса	підпис
1	Савченко Володимир Олександрович	Фурманова 8А кв 56	
2	Клишак Володимир Григорійович	Фурманова 8А кв 57	
3	Мелих Микола Іванович	Фурманова 8А кв 60	
4	Ведс Олександр Іванович	Фурманова 8А кв 64	
	Безкровна Н.Л.	Фурманова 8А кв 67	
5	Кочерга Володимир Васильович	Фурманова 8А кв 46	
7	Мисенко Тамара Олександрівна	Фурманова 8А кв 47	
8	Тертаченко Світлана Петрівна	Фурманова 8А кв 53	
9	Талица Олександр Анатолійович	Фурманова 8А кв 58	
10	Самринська Н.С.	Фурманова 8А кв 26	
11	Мухар Вадим Васильович	Фурманова 8А кв 30	
12	Терасименко Т.А.	Фурманова 8А кв 32	
13	Вдовенко Т.В.	Фурманова 8А кв 36	
14	Тонкова Л.І.	Фурманова 8А кв 40	
15	Столбовський В.Ф.	Фурманова 8А кв 38	
16	Лашева Марія Григорівна	Фурманова 8А кв 57	
17	Медведи Ніко Володимирович	Фурманова 8А кв 12	
18	Турченко Н.І.	Фурманова 8А кв 18	

Мешканці вулиці Фурманова

[illegible]

В разі немож-
ливості заши-
тити нашу вулицю
без перейменування, то
пропонуємо переіменувати
вулицю на вул. Горького
або зоряну

Відділ організаційної
роботи, протоколу та
зв'язків з громадськістю
виконавчого комітету
Смілянської міської ради
від жителів вул. Горького
тел. 063634456

Тропозиція

щодо перейменування вулиць міста.
Жителі вул. Горького просять не пе-
реіменувати назву нашої вулиці -
вул. Горького. Н. Горький не підтримує ідею за-
кому про декомунізацію.
Надaje всі жителі нашої вулиці
проти цього перейменування.
Дуже просимо врахувати наше
прохання.

Голова кв. му № 9 Раїса Анжаровська О.С.

Синко Л.Б.	Жителі	Горького № 66/2.
Стріжевський О.М.	Жителі	Горького № 59/2
Васильєве Т.М.	Жителі	Горького № 59/1
Жогалник Т.А.	Жителі	Горького № 61
Єзерськіч О.М.	Жителі	Горького № 68/1
Тіцик О.І.	Жителі	Горького № 68/2
Трибач І.О.	Жителі	Горького № 72
Мукіч С.В.	Жителі	Горького № 76
Анімов В.В.	Жителі	Горького № 74
Баланко Л.Г.	Жителі	Горького № 73
Лауінер Н.І.	Жителі	Горького № 82
Товбозарська Л.Б.	Жителі	Горького № 79.
Ласігник Т.І.	Жителі	Горького № 71/1
Трусленко О.Г.	Жителі	Горького № 81
Хижняк О.М.	Жителі	Горького № 83/1
Кулігінченко А.Л.	Жителі	Горького № 88
Касиченко Л.Б.	Жителі	Горького № 80
Лікогінченко Н.О.	Жителі	Горького № 78
Склярченко З.І.	Жителі	Горького № 71/2
Волошиненко Н.О.	Жителі	Горького № 63
Дошчоловська М.І.	Жителі	Горького № 66/1
Товбюківська О.І.	Жителі	Горького № 64
Карпенко А.В.	Жителі	Горького 83/2

№15
05.01.2015

